

De landbelofte

Christenen van Israel zeggen kort en bondig: God heeft Israel het land beloofd en wie zijn wij dan om hun dat te ontzeggen?

En ook in Israel wordt gezegd: Hoe kun je nu een land bezetten dat van jou is?

Beide opvattingen zijn gebaseerd op teksten uit Genesis.

Het ene gedeelte gaat over het *volk*: Gods belofte aan Abraham met betrekking tot zijn nakomelingen uit hoofdstuk 12:2-3, herhaald voor Isaak in 26:4 en Jakob in 28:14.

Het andere gedeelte betreft het *land* uit hoofdstuk 15:18-21.

Over dit laatste onderwerp zal het hier gaan.

En hoe luidt de belofte?

Ik geef dit land aan jouw nakomelingen, van de rivier van Egypte tot aan de rivier de Eufraat.

Wat is dat nu?

Port Said en Suez, Amman, Damascus en Aleppo liggen dus in het beloofde land.

Had de Sinai, die zo duidelijk in de belofte is opgenomen, wel 'teruggegeven' moeten worden aan Egypte?

En was Sharon niet een zwaard in Gods hand, toen hij in een driest, maar door 'Gods zegen' begeleid offensief gedurende de Yom Kippur oorlog het Suezkanaal overstak en het land Gosen heroverde?

Minder duidelijk is, wat God voor had met Tyrus en Sidon.

David en Salomo lijken er in al hun grootheid geen claims op gelegd te hebben. In tegendeel, ze sloten er handelsverdragen mee.

Misschien had het Israëliësch leger ook wat voorzichtiger moeten zijn met Libanon.

Wie weet moet men er Gods hand in zien, dat de enige verloren oorlogen van Israel die met Libanon waren. Misschien heeft God dezelfde Sharon deze keer het wapen uit de hand geslagen.

En tenslotte is het de mensenhand, die hem mateloos lang verhindert om zelf voor God te verschijnen.

Maar wie praat er in dit perspectief nog over de Westbank en Gaza?

En wie zegt Gods belofte serieus te nemen, toont hij niet zijn ongeloof, door de belofte zo maar te beperken tot het gebied van de Middellandse Zee tot de Jordaan?

Maar hoe gaat het met Gods belofte in de Bijbel?

In de tijd, waar het Nieuwe Testament over gaat, was het gebied door de Romeinen bezet. Het werd een eeuw na Jezus Syria-Palaestina genoemd. Een goede aanleiding om over Gods voorliefde voor het land te spreken, zou men zeggen.

Maar geen woord er over, nergens in het N.T. Integendeel, Jezus wijst elke toespeling daarop af en zegt dat zijn koninkrijk **niet** van deze wereld is.

Bovendien was Galilea voor joden een gebied waar weinig goeds uit kon voortkomen en Samaria werd gemeden als de pest.

Dat Jezus zich wel in het gebied begaf en met de mensen omging, moet alleen al als een provocatie zijn opgevat.

Zouden waarnemingen als deze niet veelbetekenend moeten zijn voor christenen?

In het Oude Testament gaat het bij de profeten veeleer over de dreiging het land te verliezen of het reeds verloren zijn er van, dan over de belofte er van. En dan gaat het over een niet onaanzienlijk gedeelte van het Oude Testament.

Een hele generatie Israëlieten stierf voor de poort van het Land in de woestijn hoewel het land hun nog recent beloofd was. En Mozes, groot in de ogen van God en mensen, kwam er niet in, hoewel het hem beloofd was.

Een groot deel van de Israëlieten (het rijk van de 10 stammen) werd na ca 300-400 jaar al weggevoerd en verwaaid in de geschiedenis. Hetzelfde gebeurde ca 200 jaar later

met het overgebleven deel. Een deel daarvan kwam meer dan 500 jaar v.C. terug , maar is met uitzondering van korte onderbrekingen nooit meer een zelfstandige staat geweest. Gaat God niet erg losjes met zijn beloften om? Of is het juist het volk Israel, dat wel erg losjes met Gods beloften omgaat? Ook nu?

Begrijpen wij eigenlijk wel, hoe het zit met Gods beloften?

Is het geen al te vrijmoedige interpretatie van sommige theologen om in het Zionisme de vervulling van Gods beloften te zien?

Men zou zeggen, dat voldoende leergeld is betaald voor de theologische invulling van allerlei apocalyptische gebeurtenissen in de geschiedenis met de eindtijd van de wereld, waar het in de Openbaring van Johannes over gaat.

Waarom is het Zionisme niet gewoon de romantische, nationalistische en soms gewelddadige en gevaarlijke visie van een beperkte groep Midden-Europese joden?

Ik zou wensen, dat de Christenen voor Israel zich wat minder apodictisch zouden uitlaten over toch nogal subjectieve beschouwingen m.b.t. Bijbelse gegevens en meer oog zouden hebben voor het overduidelijk onrechtmatige optreden van de staat Israel.